

Korkarım ki Korkarım

– Özçiçek · 23 Temmuz 2015

Bazen durup dururken,ben kendi varlığımdan,
Utobik hayatımın,gurur düşüncesinden
İnsan olmayışımın,kaba hıyarlığından
Attığım naraların,yalvarıcı sesinden,
Yankı yapıp dönerse, etkisinden korkarım.

Beni çekemeyenler,sevinirler halime,
Sanki ben dost değilim,alayına bakarsam.
Onları öldür diye,silah verip elime
Yoksa canıma okur,acımaya kalkarsam.
Barışla övünürken,savaşandan korkarım.

Cennet'ten Cehennem'i kovmak istese barış,
İçim ona karışıp,eyleme engel olur.
Zorlu hedef gösterip,der ki"Bunlarla yarış"
Beni kurban sayarak,beynime çengel olur.
Akıllı düşünmezsem,delirmekten korkarım.

Nasıl birleşti ruhum,Rab'bim şu bedenimle.
Felâketten hoşlanıp,korkunç düşünen başla.
Gerçek dostluk kurulmaz,barış seven genimle
Bilgim bayrağı çekip,yol alıyor savaşla
Uzay da başarısız ,olmaktan da korkarım.

Savaştan da beterdir,içten gelen çürümek,
Kapı eşik komşuyla,selâm sabahı kesmek.
Siyasi amaçlarla,vatandaşı sürümek
Meltem rüzgârı varken,fırtına olup esmek.
Tufanlı bir ülkede,yaşamaktan korkarım.

Ova,yayla,ırmaktan,Çiçek'li su akıyor,
Emperyalist emriyle,ölüm kusuyor kurşun.
"Barışçılım"diyenler,kavgayı bırakmıyor
Tenden parça koparmaz,dağlarda ki duruşun.
Sinsice yaklaşıp,fitnelerden korkarım.

*****1270*****09/ 09/ 2006*****